தொடர்நாவல் : வன்னி மண் (6 - 9)

Written by - வ.ந.கிரிதரன் -
Saturday, 29 July 2017 11:57 - Last Updated Saturday, 29 July 2017 13:07

மண்ணின் குரல்
கிரிதரன்

நாவல்
வன்னி மண்
வ.ந. கிரிதரன்

'தாயகம்' (கனடா) சஞ்சிகையில் வெளியான என் ஆரம்ப காலத்து நாவல்கள்: 'கணங்களும், குணங்களும்', 'வன்னி மண்', 'அருச்சுனனின் தேடலும், அகலிகையின் காதலும்'. 'மான்ரியா'லிலிருந்து வெளியான 'புரட்சிப்பாதை' கையெழுத்துச் சஞ்சிகையில் வெளியான நாவல் 'மண்ணின் குரல்'. இந்நான்கு நாவல்களும் 'மண்ணின் குரல்' என்னும் தொகுப்பாகத் தமிழகத்தில் 'குமரன் பப்ளிஷர்ஸ்' வெளியீடாக வெளிவந்தது. ஒரு பதிவுக்காக அந்நாவல்கள் 'பதிவுகள்' இணைய இதழில் தொடராகப் பிரசுரமாகும்.

என் பால்ய காலம் வன்னி மண்ணில் கழிந்தது. என் மனதைக்கொள்ளை கொண்ட மண். நான் முதன் முதலில் எழுதத்தொடங்கியபோது அதன் காரணமாகவே என் பெயரின் முன்னால் வ என்னும் எழுத்தைச் சேர்த்து வ.ந.கிரிதரன் என்ற பெயரில் எழுத ஆரம்பித்தேன். வன்னி மண்' நாவல் என் சொந்த அனுபவத்தையும், கற்பனையையும் கலந்து பின்னப்பட்டதொரு நாவல். கற்பனைப்பெயர்களை நீக்கி விட்டால் ஒரு வகையில் என் பால்ய காலத்துச் சுயசரிதை என்றும் கூடக்கூறலாம். அவ்வளவுக்கு இந்நாவல் என் சொந்த அனுபவங்களின் விளைவு என்பேன். ஒரு சில திருத்தங்களுடன் மீள்பிரசுரமாகின்றது.

1 / 6

□□□□□□□□□□ □□□: □□□□□ □□□□ □□□□□□□□□□!

இந்தப் பூயலினால் ஏற்பட்ட மூக்கியமான மாற்றம், சிலாபம் நீர்க்கொழும்பு பகுதிகளிலிருந்தலெல்லாம் தமிழர்கள் பெருந்தொகையாக வந்து கூடியறேத் தொடங்கிவிட்டார்கள். காட்டை அழிக்கும் வலேயைபை பூயல் ஏற்கனவே சயெ்துவிட்டிருந்தது. கூடியறேவுதற்கூப் பரிதும் துணையாக விருந்தது. எங்கள் வீடுகளசை் சுற்றி ஆங்காங்கே கூடிசகைள் மூளகை்கத தொடங்கிவிட்டன. அதுவரை காலமும் மனித நடமாட்டம் கூன்றித் தனிமயைிலிருந்த கூரூமண் காட்டூப் பிரதசேத்தின் நிலமைை மாறிவிட்டது. பூதிய மனிதர்களின் வரவு அப்பகுதிக்கூக் கலகலப்பை ஏற்படுத்திவிட்டது. அப்படி வந்தவர்களில் சிலரும் உண்மயைில் கலகலப்பானவர்களாகத்தானிருந்தார்கள். அவர்களில் மூக்கியமானவர் ஆறுமுகம். ஆறுமுகம் கூடும்பம் நீர்க்கொழும்பூப பகுதியிலிருந்து வந்திருந்தது. ஆறுமுகத்திற்கு ஐந்து பிள்ளைகள்; இரண்டு பணெ்கள். மன்று ஆண்கள். மூத்த பணெ்ணைத தவிர மற்றலெ்லோரும் ஏறத்தாழ எங்கள் வயதை ஒத்தவர்கள். இந்தப் பூயலால் வந்த இன்னமொரு இலாபம் எமக்கூப் பூதிய நண்பர்கள் கிடதை்தார்கள்.

இதே சமயம் இன்னமொன்றயைும் பூயல் ஏற்படுத்தியிருந்தது. சூமணதாஸ் பாசின் கூடும்பத்துடனான எங்களது நடபை மலேும் இறுக இந்தப் பூயல் வழிவகுத்திருந்தது. பொங்கல், தீபாவளியனென்று பண்டிகைகள் வந்து விட்டால்.சூமணதாஸ் பாஸ் கூடும்பத்தவரும் எங்களுடன் சரேந்து கொண்டாடினார்கள். அவர்களது விசஷே தினங்களில் நாங்களும் பங்கெடுத்துக் கொண்டோம். எங்களது சர்க்கரபை் பொங்கலை அவர்களும் அவர்களது கிரிபத்தனை நாங்களும் பகிர்ந்துகொண்டோம். இதற்கிடயைில் எனது பூதிய நண்பர்கள் நீர்க்கொழும்பூ ஆறுமுகத்தின் பிள்ளைகளின் சகவாசம் என் வாழ்வின் கலகலப்பை அதிகப்படுத்தியது. கூமார், பாபு, ஆறுமுகத்தின் பிள்ளைகளில் எங்கள் வயதை ஒத்தவர்கள். இவர்களது கடைக்கூட்டிரவியூம் எங்களுடன் வளயை வரூவான். கூட இவர்களின் இளயை சகோதரி கூந்தவியூம் எங்களுடன் அடிக்கடி வரூவாள். சூமணதாஸ் பாஸ் ஓய்வாகயிருக்கும் சமயங்களில், சூமணதாஸ் பாஸடன் நாங்களெல்லோரும் காடு மடேலெ்லாம் உடும்பூ பிடிக்க, மர அணில் பிடிக்க அலவைோம். கூடவே ரஞ்சிற்றும் வரூவான். சூமனதாஸ் பாஸின் நாய் ஜிம்மி உடும்பூ பிடிப்பதில் கதைரே்ந்தது. உடும்பூ பிடித்ததும் அதனை விட்டி அதன் ஈரலை ஜிம்மியின் மூக்கில் சூமணதாஸ் பாஸ் தயே்த்தூ விடூவார். உடும்பை மோப்பம் பிடிப்பதற்கூ உதவியாகயிருக்கும். மர அணிலை சூமணதாஸ் பாஸ் பிடிக்கும்போதூ பார்க்கவணே்டூம். ஏதாவதூ மர அணிலை மரமொன்றில் கண்டூவிட்டால், மூதலில் ரஞ்சிற் அம்மரத்தில் ஏறி மர அணிலை ஏதாவதூ ஓரூ கொப்பூப பக்கமாகக் கலபை்பான். இறுதியில் ரஞ்சிற் அரூகில் நரெ்ங்கியதும் பீதியூடன் நிற்கும் மர அணில் தப்பூவதற்காக வளியேே பாயூம். அவ்வளவூதான். அதன் வாழ்வூ. பாயூம் அணில் சூமணதாஸ் பாஸிடமிருந்தூ அல்லதூ ஜிம்மியிடமிருந்தூ தப்பூதனென்பதூ அரிதான நிகழ்வூ. மரஅணில் பாய்ந்த மறூகணமே வதை்திரூக்கும் தடியால் சூமணதாஸ் பாஸ் ஓரூ போடூ போட்டூவிடூவார். அவ்வளவூதான் அணில் மண்டயைபை போட்டூவிடூம். உடனே அணிலை எடூத்தூ உடூப்பூ பிழிவதூபோல் சூமணதாஸ் பாஸ் பிழிவார். அவ்விதம் பிழியாதூ விட்டால் அணிலில் இறசை்சி இறுக்கமாகிச் சூவயைற்றூப்போய்விடூமாம்.

ஆனால் நான் அணில் இறைச்சி சாப்பிடுவதயில்லை. சிறுவயதிலிருந்தே அணிலனென்றால் எனக்கு ஓர்வித அனுதாபம். சிவபெருமானால் மன்று கூறிகள் வகைகப்பட்ட யாழ்ப்பாணத்து அணில்களுடனான தொடர்பால் உண்டான விளைவாகயிருக்கலாம். அதற்காக அணில் வடேட்டயை வடேிக்கை பார்க்காமலுமம் இருக்க முடிவதில்லை. ஓர்வித ஆர்வத்துடன் அனுதாபத்துடன் மரஅணில் வடேட்டயைப் பார்ப்பது வழக்கம். ஆனால் இந்த மர அணல்களிற்கு முதுகில் மன்று கூறிகளில்லை. கனடியன் கறுப்பு அணில்களைப்போல் பரமனாக பஸ்பஸ்சனென்று பார்க்கத்தரியுமம். ஆனால் கனடியன் அணில்களைப்போல் நிறம் கறுப்பு அல்ல. மண்ணிறம். இப்பதான் ஞாபகம் வருகிறது. கனடியன் அணில்களிற்கு ஏன் முதுகில் மன்று கோடுகளில்லை என்பதற்கு நண்பரொருவர் விளக்கம் கறினார். கனடியன் அணிகல்கள் கிறிஸ்துவ அணில்கள். அதனால் சிவபெருமான் இரங்கிக் கூறி வகைகவில்லை. ஆனால் கூடிப்பதற்கு இளநீர் கொடுத்த யாழ்ப்பாண அணில்கள் சவை அணில்களாம். அதனால்தான் சிவபெருமான் இரங்கி மன்று கூறிவதை்தாராம். அப்படியானால் அந்த மரஅணில்களிற்கு ஏன் முதுகில் கூறிகளில்லை. ஆக நண்பர் வடேிக்ககைகாகத்தான் கறினாலுமம் என்னால் அதனை ஏற்க முடியவில்லை?

சுமணதாஸ் பாஸ் சிலசமயம் நீர்காகங்களைப் பிடிப்பதும் வழக்கம். பொதுவாக நீர்காகத்தசை் சுட்டுத்தான் பிடிப்பது வழக்கம். ஆனால் சுமணதாஸ் பாஸ் சுட்டுப் பிடிப்பதில்லை. அடித்துத்தான் பிடிப்பது வழக்கம். இதற்காக அவர் பாவிப்பது கவண். சுமணதாஸ் பாஸ் வதை்த கூறி தப்பாது அடிபட்டு விழுந்துவிடுமம். நீர்காகத்தை நீநதிசசனென்று பிதித்துவிடுவார். சிலசமயங்களில், சுமனதாஸ் பாஸ் பிளியாயிருக்கும் சமயங்களில் நானமம் தம்பியமம், கமார் பாபு கடகைகூட்டி ரவி, கந்தவி எல்லோரமம் வடேட்டகைக்க கிளம்புவோம்.

இவ்விதம் வடேட்டகைக்குப்போகமம்போது நாங்கள் பாவிப்பது கவண் தான். கமார் 'கடெ்டர்போல்' சயெ்வதில் வலு சமர்த்தன். சரியான மரக்கொப்பதை்தடேி எடுத்து, 'றப்பரை'யமம், மிருகத்தோலையுமம் பாவித்து அழகாக ஓவ்வொருவருக்கமம் ஓரு 'கடெ்டர்போல்' சயெ்து தருவான். கூறிவதை்து அடிப்பதிலுமம் அவன் விண்ணன்தான். இவனிடம் ஓரு மூட நம்பிக்கை இருந்தது. ஓவ்வொரு மூறையுமம் வடேட்டகைக்குப்போகமம்போதுமம் வலேியில் ஓணானதை் தடேுவான். தனெ்படுமம் ஓணானின் கதி அவ்வளவுதான். ஓணானை அடித்து அதன் இரத்தத்தை கடெ்டர்போலில் கல்லை வதை்து அடிக்கப்பாவிக்கமம் மிருகத்தோலில் இலசோகப்பசி விடுவான். அவ்விதம் சயெ்வது சலெ்லுமம் வடேட்டகைக்கு அதிஷ்டத்ததை் தருமனெ்பது அவனது நம்பிக்கை. இவ்விதம் எத்தனை தடவைகள் எத்தனை உயிர்களை அந்த வயதில் கொன்று கூவித்திரப்போம். இன்று நினைகைகமம்போதுமம் சிலவளேை மனதிற்கு வதேனயைதை் தருமம் நினைவுகள் அவை. அன்று கொன்று கூவித்த அப்பாவி உயிர்களை எண்ணி நான் இன்றுமம் கவலைபடுவதுண்டு. கடேபதற்குப் பதை்தியகாரத்தனமாக இருக்கிறதா? இருக்கமம், ஆனால் உண்மை. மகாத்மா காந்திக்குத்தான் இதுபோன்ற கனவுகள் வருமம் என்பதில்லை. எனக்குமம் அத்தகயை கனவுகள் அடிக்கடி வருவதுண்டு. அத்தகயை கனவுகளில் அன்று நாங்கள் கொன்று கூவித்த ஓணான்கள்,

காடகைள், கவாதாரிகள், நீ ர க காகங களெ லாம ஒன ற திரண ட வந த நீ தி கடே பத பாேன ற காட சிகள அடிக கடி தாேன றத தான சயெ கின றன. இப படித தான ஓர கனவில ஓர ஓணானெ ன ற மனித உடம பம ஓணான தலயாமானதாெர தாேற றத தில வந த உணவ தடே வந த இடத தில அநியாயமாக என னகை காெல வதற க உடந தயாகவிர ந த விட டாயடா படாபாவி என கட ம பத தின கதி என னவாே? நல லாயிர ப பியா என ற சாபம பாேட டத. இன ன மெ ன றில அதவேிதமாக நீ ர க காகமெ ன ற வந த என கழந தகைளிற க உணவ தடேி எட ப பதற காக வந த வழியில என உயிரை அநியாயமாகப பறித த விட டாயடா அரக கனே. என கழந தகைள என னகை காணாமல எவ வளவ த ரம த டியாய த தடிதடித திர ப பார களாே? என ற பிரலாபித த க காெண ட த. இத தகைய கனவகள சில சமயம என னதை திக கமக காட வதை தன. நடந த பாவங கள நடந தவை தானே. பாேன உயிர கள திர ம பி வரவா பாேகின றன. அந த அப பாவி உயிர களின அழகைக க ம, தயரத திற க மாிய காரணங களின நியாயத தை மற க கமடியமா என ன? நடந த சயெல களிற க நான உடந தயாயிர ந த விட பிர க கின றனே. சில சமயம அச சயெல களை நானே பாிந தமிர க கின றனே. அந த அப பாவி உயிர கள என மலே சமத தம கற றத திலிர ந த விலகித தப பியாேட நான விர ம பவில லை. அதற கான மழ ப பாெற ப பயம நான ஏற கச சித தமாகவிர க கின றனே. ஆன மீ கவாதிகள க றவதபாேல, நரகம அல லத சாெர க கமனெ ற இர ந தால க ட நரகத திற க ச சனெ றாவத என பாவங களிற கான தண டனயை ஏற ற அவர கள க றவத பாேல மலேம பல பிறப களிலிர க ம பட சத தில அப பிறப களிலாவத சத திகரிக கப பட ட வந த பிறக க விர ம ப கின றனே.

இப பாேதலெ லாம நான வடே டயை விர ம பவதில லை. உண மயில அன ற க ட வடே டயால விளநை த இன பத தை விட, காட மடேலெ லாம அலவைதால, இயற கயின வனப பால விளநை த இன பம தான அதிகமாகயிர ந தத. இயற கயை இரசிப பதிலிர க ம இன பம இயற கயை அழிப பதில வர வதில லதான. இயற கயை இரசித த, இயற கயை விளங கி, இயற கயாடனெ ாத த வாழ ம வாழ க கதான மனிதப பிறப பின உண மயான வாழ வின நாேக கமாே என ற க டச சிலவளாே நான எண ண வதண ட.

இவ விதம வடே டை வடே டயைனெ ற காட மடேலெ லாம அலநை த திரிய ம பாேத க ழாம பழங கள, வீ ரை, பாலபை பழங களையம பறித த வயிற பாடகை கத தின பாேம. இதே சமயம பாடசாலை வாழ க கையம சவாரஸ யம நிரம பியதாகத தான சனெ ற காெண டிர ந தத. எங கள வக ப ப மாணவர களைப பாெற த த அளவில இரண ட பிரிவகளாகப பிரிந திர ந தாேம. எம ஜி.ஆர. கட சி, சிவாஜி கட சி அந தச சமயத தில தான நகரில எம ஜி.ஆரின 'எங க வீ ட ட ப பிள ளை'யம, சிவாஜியின 'திர விளையாடலம ஓடிக காெண டிர ந தன. எங களிற க வயச பத த தான. நடிகர களின ஆதிக கம அந த வயசிலயேே எங களை ஆட காெண டிர ந தத. எம ஜி.ஆர கட சிக க த தான மாணவர கள அதிகம. இர பிரிவகளாகப பிரிந த உதபைந தாட டம விளையாடவாேம. வறெ றி எப பாேதம எம ஜி.ஆர. கட சிக க த தான. பாடசாலைக க அர கிலிர ந த காட டினில ஓய வநரேங களில கள ளன பாெலிஸ விளையாட ட விளையாடவாேம. கள ளனாக விளையாடம பாேதம எம ஜி.ஆர கட சிக க த தான வறெ றி, பாெலிஸாக விளையாடம பாேதம வறெ றி எம ஜி.ஆர கட சிக க த தான. சிவாஜி கட சியினர கட டம வீ டகளை எம ஜி.ஆர கட சியினர இலகவாகக கண டபிடித த அழித த விடவார கள. எம ஜி.ஆர. கட சியினர கட டம வீ டகளை சிவாஜி கட சியினரால கண ட பிடிக க மடிவதில லை. காரணம எம ஜி.ஆர. கட சியினர மரங களில வீ டனெ ற தரியாதவகயில வீ டகளைக் கட டிவிட ட, கீ ழே வீ ட தடேி அலயம சிவாஜி கட சியினரை வடேிக கை பார த தக காெண டிர ப பார கள. இதில அடியனே எந தக கட சியினசை

தொடர்நாவல் : வன்னி மண் **(6 - 9)**

Written by - வ.ந.கிரிதரன் -
Saturday, 29 July 2017 11:57 - Last Updated Saturday, 29 July 2017 13:07

சேர்ந்தவனென்று நினைக்கிறீர்கள். சிவாஜி கட்சியென்று நீங்கள் நினைக்காவிட்டால் உங்கள் ஊகம் சரியானதுதான்.

எங்கள் பாடசாலைக்கு அருகிலிருந்த கிணறொன்றில் சிலவேளைகளில் தண்ணீர் அள்ளுவதற்காக சிலசமயம் மூடப்படாத சிறிய ஆர்மட் காரில் சிங்கள ராணுவச் சிப்பாய்கள் வருவார்கள். எங்களுடன் விளையாட்டாகக் கதைத்துச் செல்வார்கள். சிலவேளைகளில் இனிப்புகள் கொண்டுவந்து தருவார்கள். கதைக்கும்பொழுது அவர்களின் தமிழில் மழலை மிதக்கும். அப்பொழுது நாங்கள் எங்களிற்குள் வேடிக்கையாகக் கதைத்துக் கொள்வோம். தடியன்கள் தின்று தின்றுவிட்டு வேலையில்லாமல் இருக்கிறான்களென்று. ஆனாலும் விரைவிலேயே எங்கள் சிந்தனை பிழையென்பதை உணர்ந்து கொள்ள வைத்தது 71ம் ஆண்டு சேகுவேரா புரட்சி என்று கூறப்பட்ட சிங்கள இளைஞரின் புரட்சி. அதன்பின் தமிழ் மக்கள் மீதான ஆயுதப்படைகளின் அடக்குமுறைகளும், வெடித்தெழுந்த தமிழர்களின் போர்க்குரலும் நிலைமையை முற்றாகவே மாற்றி வைத்துவிட்டன.

இன்னுமொரு விடயம் எங்கள் பாடசாலைக்கு அருகிலிருந்த புத்தவிகாரை. ஓய்வு நேரங்களிலெல்லாம் புத்தவிகாரைக்கு அருகிலிருந்த கூழாம்பழ மரத்தில் பழங்கள் பறிக்கச் செல்வோம். அவ்விதம் செல்லும்போது விகாரையினுள் ஆழ்ந்த சயனத்திலிருக்கும் பிரமாண்டமான புத்தர் சிலையினைப் பார்த்து வியப்பதுண்டு. புத்த விகாரைக்குப் பொறுப்பான பிக்கு எங்களுடன் தமிழில் கனிவாகப் பேசுவார். ஆனால் இன்று நிலைமை மாறிவிட்டது. ஒருகாலத்தில் அமைதி தவழ்ந்த மண் இன்று யுத்த பூமியாக மாறிவிட்டது. மக்களிற்கிடையில் நிலவிய அந்நியோன்யம் சிதைந்துவிட்டது. பிரிவுகள் வேரூன்றி விட்டன. அமைதி குலைந்தே போய்விட்டது. தி.மு.க.வினரின் குறிப்பாகக் கருணாநிதியின் பாஷையில் கூறப்போனால் எல்லைமண் இன்று தொல்லை மண்ணாக உருமாறிவிட்டது.

அத்தியாயம் ஏழு : புகலிடம் வாழ்க்கையும், புலத்து நினைவுகளும் ...

5 / 6

Written by - வ.ந.கிரிதரன் -
Saturday, 29 July 2017 11:57 - Last Updated Saturday, 29 July 2017 13:07